

Dívka a samota

Metanoon

Smutná jsou rána bez písni ptáků
do duše stín se vkrádá
jak uvadlá růže, opuštěná
je dívka, co lásku žádá

K modravým dálavám holoubek vzlét
mávají perutě bílé
kdo srdce mé potěší, zažehná žal
a ukrátí dlouhé chvíle

Když němý je smích a samota tíží
chvíle jak věčnost je dlouhá
písně loutny falešně zní

A zůstává zraněná touha
k modravým dálavám holoubek vzlét
už ztrácí se perutě bílé
kdo srdce mé potěší, zažehná žal
a ukrátí dlouhé chvíle